

Ocena dorobku naukowego oraz ocena osiągnięcia naukowego na temat:

" Zastosowanie neuromonitoringu nerwów krtaniowych w chirurgii tarczycy "

w postępowaniu habilitacyjnym dr n. med. Beaty Wojtczak

z Katedry i Kliniki Chirurgii Ogólnej, Gastroenterologicznej i Endokrynologicznej
UM we Wrocławiu.

Dr n. med. Beata Wojtczak, ma lat 42. W 2001 roku uzyskała dyplom lekarza medycyny na Wydziale Lekarskim Akademii Medycznej we Wrocławiu. W następnym roku w tejże uczelni uzyskała dyplom ukończenia Studiów Podyplomowych jako Menedżer Ochrony Zdrowia. Po studiach doktoranckich w latach 2002-2006 otrzymała stopień doktora nauk medycznych w oparciu o rozprawę: „Ocena czynników operacyjnego ryzyka u chorych ze schorzeniami tarczycy”. Dr Wojtczak w 2010 roku uzyskała specjalizację w chirurgii ogólnej, a w 2014 w dziedzinie endokrynologii. Od 17 lat pracuje w Katedrze i Klinice Chirurgii Ogólnej, Gastroenterologicznej i Endokrynologicznej Akademii Medycznej we Wrocławiu gdzie obecnie jest adiunktem.

Jest recenzentem prac w czasopiśmie z bazy Journal Citation Reports, Była kierownikiem 2 grantów naukowych i współuczestnikiem 4 kolejnych. Jest członkiem: TCHP, Polskiego Klubu Chirurgii Endokrynologicznej, PTE, Międzynarodowej Grupy Badawczej International Neural Monitoring Study Group. Była w 2015 roku członkiem Komitetu Organizacyjnego First World Congress Of Neural Monitoring in Thyroid and Parathyroid Surgery. W 2018 roku, na zaproszenie Ambasadora Polski w Japonii wygłosiła referat pt. „New Technologies in Endocrine Surgery – the Application of Neural Monitoring of the Recurrent Laryngeal Nerves During Thyroid Operations” podczas Forum „Polish medicine of XXI century”, którego celem była promocja polskiej medycyny w Japonii.

Dr Wojtczak jako nauczyciel akademicki prowadzi zajęcia z chirurgii dla studentów czwartego roku Wydziału Lekarskiego, a także dla studentów English Division. W 2017 roku otrzymała indywidualną nagrodę naukową I stopnia JM Rektora UM we Wrocławiu im. Piastów Śląskich za cykl publikacji dotyczących zastosowania neuromonitoringu w chirurgii tarczycy.

Wskazanie osiągnięcia naukowego:

Przedmiotem osiągnięcia naukowego pod nazwą: „Zastosowanie neuromonitoringu nerwów krtaniowych w chirurgii tarczycy” jest cykl 7 publikacji naukowych; w tym 6 artykułów oryginalnych i 1 artykuł poglądowy, o łącznej punktacji IF = 15,768 i MNiSW/KBN = 170. W tym cyklu prac podjęto próbę kompleksowej oceny zastosowania śródoperacyjnego neuromonitoringu nerwów krtaniowych w chirurgii tarczycy: od etapu jego wdrażania, po ocenę jakości głosu po operacjach tarczycy. Dr Wojtczak analizowała następujące aspekty:

- 1) Wdrożenie i krzywa uczenia się techniki śródoperacyjnego neuromonitoringu nerwów krtaniowych w chirurgii tarczycy.
- 2) Wpływ doświadczenia pracy z neuromonitoringiem na umiejętności chirurga i jakość leczenia chirurgicznego w operacjach tarczycy wykonywanych wyłącznie z wizualizacją wzrokową nerwu krtaniowego wstecznego (aspekt edukacyjny nowej techniki).
- 3) Zastosowanie śródoperacyjnego neuromonitoringu w operacjach wtórnych na gruczole tarczowym o podwyższonym ryzyku uszkodzenia nerwów krtaniowych
- 4) Czynnościowa ocena wariantów anatomicznych nerwów krtaniowych wstecznych z użyciem śródoperacyjnego neuromonitoringu.
- 5) Identyfikacja gałęzi zewnętrznej nerwu krtaniowego górnego, a ocena jakości głosu po operacjach tarczycy z zastosowaniem neuromonitoringu.

Prace te wykazały, że krzywa uczenia się to około 100 wykonanych operacji tarczycy z użyciem neuromonitoringu. Pozwala to na zminimalizowanie problemów technicznych, a także umożliwia osiągnięcie wysokiego odsetka identyfikacji NKW. Po wykonaniu 100 operacji z neuromonitoringiem, czułość i wartość predykcyjna dodatnia metody są na tyle wysokie, że można podejmować decyzje o przerwaniu operacji tarczycy w razie utraty sygnału (*staged thyroidectomy*). Neuromonitoring wpływa na podnoszenie umiejętności chirurgicznych i uzyskiwanie lepszych odległych wyników leczenia operacyjnego. Nawet krótkotrwałe doświadczenie pracy z neuromonitoringiem w istotny sposób wpływa na umiejętność identyfikacji NKW, zmniejszenie odsetka porażeń strun głosowych, pozwalając jednocześnie zwiększyć radykalność operacji tarczycy. Technika ta winna być stosowana we wszystkich operacjach wtórnych na gruczole tarczowym ze względu na trudną, nieprzewidywalną anatomie NKW, wysokie ryzyko uszkodzenia NKW i konieczność

osiągnięcia pełnej radykalności zabiegu. W innych pracach poświęconym aspektom anatomicznym Dr Wojtczak opisała, że zarówno tętnica tarczowa dolna, jak i guzek Zuckerkandla są dobrymi punktami orientacyjnym w identyfikacji NKW. Większa częstość występowania rozgałęzień NKW po stronie prawej, ich stosunkowo mała odległość od wejścia do krtani (<2 cm), a także częstszy rozrost guzka Zuckerkandla po stronie prawej powodują, że NKW prawy jest bardziej narażony na ryzyko uszkodzenia podczas operacji tarczycy. Ponadto identyfikacja gałęzi zewnętrznej nerwu krtaniowego górnego jest podstawą do zachowania prawidłowej jakości głosu i ma istotne znaczenie zwłaszcza wśród pacjentów pracujących głosem. Jakość głosu po operacji tarczycy z neuromonitoringiem nie różniła się od jakości głosu przed leczeniem operacyjnym.

Reasumując neuromonitoring zwiększa umiejętność identyfikacji NKW, co przekłada się na zmniejszenie ilości jego porażeń, a także wpływa na rozległość wykonywanych operacji tarczycy. Ma szczególne zastosowanie w operacjach o podwyższonym ryzyku uszkodzenia nerwu krtaniowego wstecznego, a zwłaszcza w operacjach wtórnych. Jako narzędzie w pracy chirurga, umożliwia to poznanie wariantów anatomicznych NKW. Wyniki powyższych prac potwierdzają konieczność wprowadzania tej metody do ośrodków zajmujących się chirurgią tarczycy w celu poprawy jakości leczenia operacyjnego.

Inne osiągnięcia naukowe:

Po wyłączeniu prac, wchodzących w skład cyklu habilitacyjnego, dorobek naukowy dr med. Beaty Wojtczak stanowią 28 artykuły o łącznej punktacji IF= 28,707; MNiSW/KBN= 431,0 w tym: 20 prac oryginalnych, 3 prace poglądowe, 2 opisy przypadków, 1 praca kontrybutorska, 2 rozdziały w zagranicznych podręcznikach.

Tematyka prac obejmuje różne zagadnienia z chirurgii endokrynologicznej, gastroenterologicznej i endokrynologii. Opisywane zostały zagadnienia neuromonitoringu, diagnostyki różnicowej schorzeń tarczycy, powikłań po operacjach tarczycy, biopsji aspiracyjnej cienkoigłowej, leczenia wola guzkowego, choroby Graves- Basedowa, raka tarczycy, chłoniaków tarczycy; zagadnienia dotyczące mikroraków tarczycy. Część prac powstało przy współpracy z Katedrą Histologii, i dotyczyły one poszukiwania nowych markerów w diagnostyce schorzeń

tarczycy (metalothioneina -MT, ekspresja antygenu Ki-67, cytokeratyna 19). Inne prace analizowały leczenie operacyjne nadnerczy i choroby Crohna.

Ponadto Dr Wojtczak aktywnie uczestniczyła w licznych krajowych i międzynarodowych zjazdach naukowych prezentując na nich 42 prace. Na zjazdach międzynarodowych prowadziła też kursy dotyczące zastosowania neuromonitoringu w chirurgii tarczycy, oraz była organizatorem kursów do specjalizacji (CMKP) z zakresu Chirurgii Endokrynologicznej.

Podsumowanie

Całkowity dorobek naukowy dr n med. Beaty Wojtczak stanowią 33 artykuły pełnotekstowe o IF ponad 44 i liczbie cytowań 60 co jest znaczącym osiągnięciem. Jednak moją wysoką opinię o jej działalności opieram nie tylko na podstawie jej dorobku naukowego, ale również na podstawie pozostałych osiągnięć zawodowych (m.in. dydaktycznych, organizacyjnych). Na tej podstawie wyrobiłem sobie o niej bardzo dobrą opinię i wysoko oceniam jej dokonania. Szeroka wiedza i rzadka wśród chirurgów wysoka umiejętność prowadzenia nowatorskich badań klinicznych w znacznym stopniu przyczyniły się do uzyskanych osiągnięć.

Na podstawie powyższych danych stwierdzam, że dr n med. Beata Wojtczak spełnia niezbędne warunki do nadania jej stopnia doktora habilitowanego.

Kraków 13.08.2018

Prof. zw. dr hab. n.med. Krzysztof Herman

Prof. dr hab. n. med. Krzysztof Herman
Specjalista chirurgii ogólnej i onkologicznej
tel. 0601 48 50 49
PWZ 6762083 98067387

